

3869 2. Beh. af Forsl. t. Finanslov f. Finansaaet fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3870

gets Dom givet til kjende, forsaavidt der ikke møder en stærkt modsigende Dom. Den sidste ærede Taler sagde iøvrigt, at han ikke havde villet forandre den bestaaende Tilstand, men havde villet opretholde den; den bestaaende Tilstand er paa mange Maader forandret, den er f. Ex. forandret med Hensyn til Bygningen. Havde man strengt holdt sig til det Bestaaende og ikke gaaet udenfor det, saa kunde han med en vis Ret have hævdet sin Stilling; men der er som sagt gaaet udenfor det Bestaaende. Den høitærede Minister nævnte, at Vaisenhuset havde sin fundatsmæssige Tilværelse. Ja, Fundatsen er jo givet af Enevoldskongen, men den lovgivende Magt, som Enevoldskongen dengang havde, er nu gaaet over til andre Faktorer. Jeg skal ikke videre opholde mig herved, da jeg ikke tror, at man med god Grund kan have, at det ikke har været Thingets Mening, at Vaisenhusets Forhold skulde ordnes paa en anden Maade end den, der er foretagen af den sidste ærede Taler, som da var Minister, og som har truffet Afgjørelsen. Naar det ærede Medlem fremhævede, at hans Afgjørelse netop var gaaet i den Retning, at Vaisenhuset var kommet Landet til Gode, saa skal jeg atter og atter fremhæve, at det er paa en egen Maade, at det er kommet Landet til Gode, idet man af 28,000 Rd. giver hele det øvrige Land med Undtagelse af Kjøbenhavn 4,800 Rd. Det er ogsaa stet efter Direktionens egen Indstilling, og den maatte, som jeg allerede har fremhævet, nødvendig være ensidig, da Direktionen var kjøbenhavnssk. Hvor god Direktionen ellers kan være, saa lider den dog af den Mangel, at den alene bestaar af kjøbenhavnske Borgere. — De 5 Aar for Theatret spillede i den ærede Talers Mund en vis Rolle. Han talte om, at man alligevel ikke havde lyst til, at der skulde være No; thi man vilde ved den Afgjørelse, man vilde træffe, vende tilbage til det Urolige. Ja, de sidste 5 Aar have paa ingen Maade overbevist os om, at det er saa overmaade godt; thi disse 5 Aar ende ikke med saa glimrende Resultat, at det kan vække nogen stor Lillid til, at det skulde hjælpe, at Theatret fik en saadan No. Naar det iøvrigt er blevet fremhævet, at det ikke var den Forudsætning, fra hvilken man gik ud ved Loven, at der skulde træffes en Afvikling af Forholdet, naar de 5 Aar vare omme, saa skal jeg henvise til, hvad Ordføreren ialtsald for et vist Tal i Udvælget, C. B. Nimesled, atter og atter sagde. — Jeg haaber ved en anden Leilighed at skulle komme til at paavise, at man netop lagde paa Sinde, at saa vilde Tiden netop være til en Afvikling.

Den sidste ærede Taler vidste ikke, hvad Forslagsstilleren, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), havde ment, dette Medlem synes jo nu i det Hele at faae ringe Tak for sin Ueiligbed; men dengang var han dog overmaade brugbar, og dengang trængte man haardt til hans Hjælp; thi det var ikke med noget stort Overtal af Stemmer, at Loven gik igjennem, og det turde nok være, at det lille Flertal for Loven fremkom, fordi man gik ud fra den Forudsætning, at, naar man havde den nye Bygning færdig, saa vilde Tiden være kommen til at afhænde den, forsaavidt man kom til det Resultat, at man burde afhænde den; thi, sagde man, saalænge man ikke har et ordentligt Spillehus, kan der ikke være Tale om en Afvikling; det Første, der maa til, er, at vi kunne aflevere Spillehuset i en saadan Tilstand, at det kan bruges. Skulde man tvivle om, at det forholder sig saaledes, skal jeg godtgjøre det med Rigsdagstidendens egne Ord. Jeg skal iøvrigt ikke udtale mig videre om denne Sag, da vi sagtens faae altsfor rig Leilighed til at komme tilbage til den siden.

Winther: I de Udtalelser, den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall), fremsatte, fandtes der blandt Andet forskellige Uttringer, rettede imod mig, hvilke jeg tror vare meget urimeligt anbragte. Der var blandt Andet den Besynderlighed, at han under Omtale af Konto VI ligesom tog mig paa Kornet, uagtet jeg selv før sagde, at jeg kunde være villig til at tilstaa et større Beløb til denne Konto; det var altsaa ilde anbragt at vende sine Baaben imod mig i dette Tilfælde. — Det ærede Medlem troede, at jeg skulde befinde mig i den Misforstaelse, at det at skrive godt populært, var let, men jeg kjender ligesaagodt som det ærede Medlem, at det vist er noget af det vanskeligste for en Skribent at fremsætte de dybeste Tanker i en let fattelig Fremstilling og i et populært Sprog, saaledes at ethvert tænkende Menneske kan forstaa det uden store Forkundskaber; jeg tror altsaa, at vi deri ere enige. Ved at yttre mig om en anden Konto kom jeg netop til at omtale, hvad man kalder falsk populært Skriveri, hvilket jeg betegnede som noget ringe, men det hanger aldeles ikke sammen med Omtalen af den Mand, som jeg tillod mig at anbefale under Konto VI. Jeg tror altsaa, at der var en stor Misforstaelse tilstede i den ærede Rigsdagsmands Betragtning af, hvad jeg havde sagt, og dette vil det ærede Medlem komme til at se, naar han engang i